

ਫੁਲ ਬੈਚ

8 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ, ਅਤੇ ਡੀਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਰਾਮ ਭਗਤ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1962 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1085

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1922 ਦਾ XI)— 8. 35(5)- ਕੀ ਪਿਛਾਖੜੀ - 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ - ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਪਾਰਟਨਰ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ- ਕੀ ਸੁਧਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ-ਕੀ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਗੀਦਾਰ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਪਿਛਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਕੰਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਲੱਭੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਰਮ. ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੇ ਵੱਡੀ ਆਮਦਨ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਫਰਮ ਤੋਂ ਭਾਈਵਾਲ।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਦੁਆਰਾ 25 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 15 ਦਸੰਬਰ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ 8. ਬੀ. ਕੈਪੂਰ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਦੇ ਆਧਾਰਿਤ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। .

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 7 ਮਈ, 1962 ਅਤੇ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀਸੀ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਮਆਰ ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ ।

ਡੀਐਨ ਅਵਸਥੀ ਅਤੇ ਬੀਐਸ ਗੁਪਤਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-

ਕੈਪੂਰ , ਜੇ.- ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਕਾਰਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੁਝ ਟਕਰਾਅ ਹੈ।

ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਕੈਥਲ ਦੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਫਤਿਹ ਚੰਦ-ਜੈ ਰਾਮ ਦਾਸ, ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਹਿੰਦੂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਫਰਮ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੈਥਲ ਫਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਸੀ ਅੰਬਾਲਾ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਸ਼ਹਿਰ, ਜਿਸਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹਿੱਸਾ ਚਾਰ ਸੀ। ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਅੰਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਲਈ, ਕੈਥਲ ਫਰਮ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ੇਅਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7,499 ਅਤੇ ਇਸ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ 15 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਸਰਜ਼ ਅੰਬਾਲਾ ਫਲੋਰ ਮਿੱਲਜ਼ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਭਾਰਤੀ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1922 (1922 ਦਾ ਐਕਟ ਨੰਬਰ XI) ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 31 ਮਾਰਚ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। 1958, ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ ਲਈ ਕੈਥਲ ਫਰਮ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰ ਦੀ ਆਮਦਨ ਰੁਪਏ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 53,843 ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 6 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕੈਥਲ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਅਧੀਨ

ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। ਫਰਮ , ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਲ 1948-49 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ 15 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਮਿਤੀ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1958, ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1948-49 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ। 46,345, ਸ਼ੇਅਰ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ (ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਡੀ' ਹੋਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਪੀ)। 7 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਹੁਕਮ (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ F) ਦੁਆਰਾ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੀ ਸੇਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ, ਪੰਜਾਬ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੀ-ਵਾਰਡ, ਕਮਲ, ਧਿਰ ਸਨ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੋ ਦਰਖਾਸਤਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ 15 ਸਤੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੈਥਲ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 6 ਅਗਸਤ, 1958 ਨੂੰ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਇਸ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਛੂਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਵਿੱਚ ਸਮਝੀ ਗਈ ਧਾਰਾ , ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 1953 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਿੱਚ ਪਿਛਾਂਹ-ਖਿੱਚੂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਇੱਕ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1), ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਮੱਗਰੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਅਪੀਲੀ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 33-ਏ ਅਤੇ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀ, ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਆਰਡਰ ਦੀ ਮਿਤੀ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਪੀਲ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੇ

ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ”।

ਸਿਰਫ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਾਰਟਨਰ ਦੇ ਮੁਕੰਮਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਾਂ ਧਾਰਾ 31, ਸੈਕਸ਼ਨ 33, ਸੈਕਸ਼ਨ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੀ ਆਮਦਨ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਕਮੀ ਜਾਂ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। -ਏ, ਸੈਕਸ਼ਨ 33-ਬੀ, ਸੈਕਸ਼ਨ 66 ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 66-ਏ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਲਾਭ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਭਾਈਵਾਲ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਸੁਧਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਜ਼ਾਹਰ ਹੋਈ ਗਲਤੀ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਫਰਮ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਸ ਉਪ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਚਾਰ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ”।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹੈ-ਦੂਜਾ ਵਧੀਕ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਗੁੰਟੂਰ ਬਨਾਮ ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) . ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 22 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਨੋਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਸਹੀ ਸ਼ੇਅਰ ਆਮਦਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਲ 1954 ਵਿੱਚ ਸੀ ਜਦੋਂ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਆਮਦਨ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਕੜਿਆਂ ਨਾਲੋਂ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ

ਹਿਦਾਇਤੀਪਲਾਹ , ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਜੱਜਾਂ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਿੱਥੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਾਰਟਨਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਨੁਪਾਤ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 35(1) ਨੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਗਲਤੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਫਰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਾਬੀ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਸੀ, ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਮੁੜ ਦੁਹਰਾਇਆ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਵੀ. ਸਰਕਲ, ਮਦਰਾਸ, ਅਤੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਸਕੇ ਹਬੀਬੁੱਲਾ (2), ਪੰਨਾ 811 ਅਤੇ 812 'ਤੇ, ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਲੱਭੀ ਗਈ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਤੱਥ ਕੁਝ ਵੱਖਰੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ, ਸਭ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਰਮ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਧ ਹੋਇਆ ਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਨਾਲੋਂ ਘੱਟ ਸੀ। ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਨੇ 27 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਦੋ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਵਿੱਚ ਗਣਨਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜਿਸ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਾਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 35 ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮਦਰਾਸ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਬੀ. ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (3), ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ, ਬੀ. ਵਾਰਡ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (3), ਇਹ

ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸੀ। ਮਾਰਚ, 1956 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਫਰਮ ਦੇ ਪੁਨਰ-ਮੁਲਾਂਕਣ 'ਤੇ, 1946 ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਦੇ ਮੁਨਾਫ਼ੇ ਦੇ ਸਹੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ *ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਕੁੰਦਨ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ*, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੀ, ਜੋ ਉਹ ਧਾਰਾ (5) ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35, ਜੋ ਕਿ ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1953 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਵਸਥੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ *ਮਨੂ ਫੈਕਟਰਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਲੀਕੋ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ* ਬਨਾਮ *ਐਸ. ਜੀ. ਮਹਿਤਾ*, ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ (4), ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ *ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਅਤੇ *ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ *ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਐਂਡ ਕੈਲੀਕੋ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ*, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (5) ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (10) ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੇ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਲਾਭਅੰਸ਼ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਆਮਦਨ-ਕਰ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਕਾਰਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮੁੜ ਗਣਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਰਕਮ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗਲਤ ਰਾਹਤ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ *ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ* ਅਤੇ *ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ*। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪੰਜ ਜੱਜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ (ਐਸ.ਕੇ. ਦਾਸ, ਜੇ., ਜੋ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਤੇ ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਲਈ ਵੀ ਬੋਲੇ) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। *ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ*

ਵਿੱਚ (ਸੁਪਰਾ) ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਹੈ: "ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਮੌਜੂਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਪਰ ਨਿਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨਾਲੋਂ ਵੱਡਾ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੋੜੀਂਦਾ ਰੈਂਡਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਏ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੈਕਸ਼ਨ ਜੋ ਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ, ਉਸ ਲਾਈਨ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਾਦੇ ਹੋਏ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਦੋਂ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੋ ਹੋਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ (ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਜੇ. ਅਤੇ ਰਘੁਬਰ ਦਿਆਲ, ਜੇ.) ਨੇ ਵੀ ਇਹੀ ਦਲੀਲਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) 'ਤੇ ਅੰਤਿਮ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਕਾਰ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਜੇ., ਅਤੇ ਰਘੁਬਰ ਦਿਆਲ, ਜੇ. ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦਾ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦਾ ਕੇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਕੇਸ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 35 ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (5) ਅਤੇ (10) ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਅਤੇ ਕੈਲੀਕੋ ਪ੍ਰਿੰਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਉਸ ਬੈਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੁਝ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਸੰਕਿਆਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਹਬੀਬੁੱਲਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਸੀ। ਕੇਸ, ਉਹ ਇਹ ਕਹਿਣ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਦਾਇਰੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਸੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਮੌਕਾ ਆਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਚੰਦ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਤਮਲਾ ਨਾਗਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ

ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35(5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1952 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਗੈਰ-ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ 16 ਅਕਤੂਬਰ, 1958 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਧਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਆਮਦਨ ਕਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਮਦਨ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ , ਮਿਤੀ 07.05.1962 ਨੂੰ *ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਇੱਕ ਕੋਪੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।* ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਵਾਲ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Raj Kumar